Gairebé un dia normal

Passatgers pujant ahir a Girona al regional de les 17.06 h cap a Barcelona Foto: LL. SERRAT.

Un quart de dotze del migdia. Tres finestretes obertes venent bitllets a l'estació de trens de Girona. Primera sorpresa. He vingut a copsar l'ambient en un dia de vaga i, és clar, no esperava trobar-me més finestretes obertes que de costum! Mirant al voltant es respira normalitat. A la dreta del vestíbul, just al costat d'atenció al viatger, s'amuntega un grup de gent davant els panells informatius on hi ha els horaris especials amb motiu de la vaga. És només un moment, després se situen a la cua per comprar bitllets per als regionals. És la més llarga. A aquesta hora i al llarg de bona part del dia d'ahir només circulaven en cada sentit els tren regionals, un cada dues hores. No hi havia trens de mitjana distància. A la cua del TAV –no afectat per la vaga– tampoc no hi havia gaire gent; la majoria compra el bitllet per internet des de casa.

A dalt, a l'andana 1, esperant per anar en direcció a Barcelona, també es respira normalitat. Fa dues hores de l'últim tren però de tota la gent amb qui parlo ningú no s'ha hagut d'esperar gaire. Ningú no es queixa. Entre els que ni tan sols sabien que hi havia vaga i han agafat o bé el tren que ja tenien previst o bé el primer que sortia, i els viatgers ben informats que ja s'ho havien mirat detingudament a casa i venien just a l'hora de sortida, a ningú la vaga l'havia fet anar gaire malament. “He hagut de sortir abans de classe perquè si no no arribava”, va ser la màxima queixa que vaig sentir. “Sense problemes”, va ser la resposta més habitual. És clar que també hi havia els usuaris habituals dels regionals, que no notaven cap canvi. “No he hagut de canviar de tren perquè jo vaig a Hostalric, on tampoc passen els trens de mitjana distància”, em deia somrient un home.

Tres quarts de cinc de la tarda. Tres finestretes obertes per vendre bitllets. Segona sorpresa. No ha estat una cosa puntual del matí. Al vestíbul també es continua respirant normalitat, però ara hi ha més maletes al costat dels viatgers: és la normalitat d'una tarda d'abans d'un pont. Arriba un tren de Barcelona i baixa molta gent. Molta. En això sí que es nota que circulen menys trens. Ningú no fa mala cara, però. Tenen pressa, això sí. I només s'atura una noia, que m'explica que havia perdut el TAV i s'ha trobat que no hi havia trens de mitjana distància: “M'han dit que sortia un regional al cap de tres minuts i he hagut de córrer, si no m'havia d'esperar gairebé dues hores. He tingut sort.”

A dalt, a l'andana 1, hi torna a haver gent esperant per anar cap a Barcelona. I de nou la resposta més habitual és “sense problemes”. Trobo només dues petites incidències. Uns universitaris que viuen al Vallès Oriental tenien examen i han hagut de venir tres hores abans i marxaven una hora després del normal. Però ho explicaven somrients: l'examen els havien anat bé. I un jove ciclista –amb bici inclosa– que no sabia que hi havia vaga i s'havia hagut d'esperar una hora i ara hauria d'anar fins a Sants amb regional en comptes del tren de mitjana distància, però “cap problema”, deia. Per què? “Estic a favor de la vaga. Escriu-ho això. Els treballadors han de manifestar els seus drets laborals.” El tren arriba i entre els que baixen parlo amb un usuari no habitual que ha anat a Figueres per feina però que tampoc no ha tingut problemes: “Està tot bastant ben indicat i se n'ha informat bé els dies abans.” Parlem de Renfe? No sé si això acaba de ser normal.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 01-11-2013 Pàgina 19

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/13-serveis/690220-gairebe-un-dia-normal.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesTerritori&utm_source=rss&utm_medium=mesTerritori&utm_campaign=rss